

maaske, at der den Gang faktisk blev taget Hensyn til de Indvendinger og berettigede Anker, der fremførtes mod Lovforslaget, idet Loven jo i mange Henseender fremtraadte som et Kompromis, og navnlig skal jeg understrege, at det, som hjalp Erhvervene over og fremefter i de paafølgende Aar, var de opadgaaende, gode og jævne Tider, man havde den Gang. Her er det, Hovedforskellen ligger. Den beror paa selve den Konjunktur, hvorunder man fremsætter dette Toldlovsforslag. Jeg har i min Tale forleden saa kraftigt understreget, hvilken alvorlig Situation vi befinder os i. Jeg skal ikke fordybe mig yderligere deri, men kun pege paa, at dette var et Moment, det vilde være rigtigt at tage med i Betragtning ved Fremsættelsen af Toldlovsforslaget. Den højtærede Finansminister erklærede meget kraftigt, at han ikke vilde lade sig paavirke af Protesterne. Det mener jeg heller ikke — i hvert Fald bør man ikke lade sig skræmme af tomme Protester. Men Arbejdsløsheden og Krisen i det hele er dog Forhold, som man, selv om man ikke netop er bange af sig, dog maa tage med i Betragtning og anlægge sine Dispositioner efter. De Udtalelser, den højtærede Finansminister senere fremsatte om sin fortsatte Villighed til at tage alle Forhold i tilbørlig Betragtning, tyder ogsaa paa, at disse Ord fra hans Side maaske ikke skal tages alt for alvorligt. Den højtærede Finansminister fremsatte overfor Fordringen om à jour Føring de samme Betragtninger som den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, idet han lagde Vægten paa, at man ved à jour Føring ogsaa vilde komme til at føre Urimeighederne à jour. Nu er min Opfattelse af Begrebet à jour Føring, som sagt, ikke saa snæver, som Begrebet her bliver opfattet. Men jeg vil tillige henvise til, at man i næsten alle de Lande, hvor man har Vægttoldsystemet, har kunnet praktisere disse à jour Føringer og, saa vidt jeg ved, ingenlunde er til Sinds at gaa over til Værditoldsystemet nu, blot fordi Priserne gaar nedad, og jeg vil sige, at man maaske skal være noget varsom med at bruge disse Forhold, nemlig Værdierne og Priserne Svingninger, som afgørende Argument for den Stilling, den højtærede Finansminister har indtaget ved denne næsten fuldkomne Overgang til Værditoldsatser. Thi en Ting forklarer det i alt Fald ikke. Det forklarer ikke, hvorfor man ved Overgangen til Værditold er gaaet til at reducere det Værn, man i 1908

gav de paagældende Erhverv, med ca. Halvdelen.

Den højtærede Finansminister bestred min Paastand med Hensyn til Toldlovsforslagets finansielle Udbytte. Jeg vil her blot henvise til det Procentudbytte, som Toldsatserne har givet, henholdsvis inden Loven af 1908 traadte i Kraft, efter Loven af 1908, og som de vil give paa Grundlag af den forventede nye Lov, saaledes som det er skildret i Lovforslagets almindelige Bemærkninger. Inden 1908 gav Toldindtægterne ca. 8 pCt. af den hele Indførsels Værdi. Efter 1908 gik det ned til 6 pCt., og regner man med den nuværende Importmængde, sat i Forhold til det Provenu, som det nye Forslag vil give, kommer man til kun 3½ pCt. Det er disse Tal, der for mig viser, at det er en meget stor Nedgang, man gaar til; og enten det er paa de rene Beskyttelsessatser eller paa de rene finansielle Satser, har jeg med disse Tal i Haanden Lov til at hævde, at de er urimeligt lave, og at man burde kunne komme til større Statsindtægter gennem Toldloven uden at træde berettigede Interesser for nær.

Den højtærede Finansminister gjorde nogle Bemærkninger om Vægttold og om Vægttoldsystemets Forkæmpere, som det forekommer mig, at man er nødt til at gøre et Ophold ved for ikke at faa dem misforstaaet. Den højtærede Minister kunde ikke helt skjule sin Mening om, at man maaske i højprotektionistiske Kredse — hvoraf jeg for Resten ikke kender mange i dette Land — meget gerne saa Vægttolden, fordi den tilslørede den virkelige Beskyttelse og gjorde det uklart for Befolkningen, hvor meget denne Befolkning blev belastet med gennem Tolden. Ja, et saadant Argument lyder jo godt — maaske ogsaa mindre godt —, men jeg vil dog spørge den højtærede Finansminister, hvorfor han i 1908 var med til at indføre eller bibeholde saa mange Vægttoldsatser, hvis der skal lægges en saadan, om jeg saa maa sige, umoralsk Motivering bag disse Satser. Jeg tror dog, man skal være forsigtig med at skyde saadanne Motiver frem i denne Debat; de vil neppe lette den Forstaaelse af hele Problemets Alvor, som dog bør paakaldes i den Sag og i den Stund, vi staar i.

Den højtærede Finansminister og med ham den ærede Ordfører for Venstre Hr. N. P. Jensen var overordentlig glad for min Indrømmelse af, at hvis man i 1863 havde indført Værditoldsystemet i Danmark, havde man neppe haft nogen sær-